

Witajcie sześciolatki!!!



Temat tygodnia: „Nidy tacy sami, a jednak inni”

Temat dnia: „Piłka dla wszystkich” – 18 maja

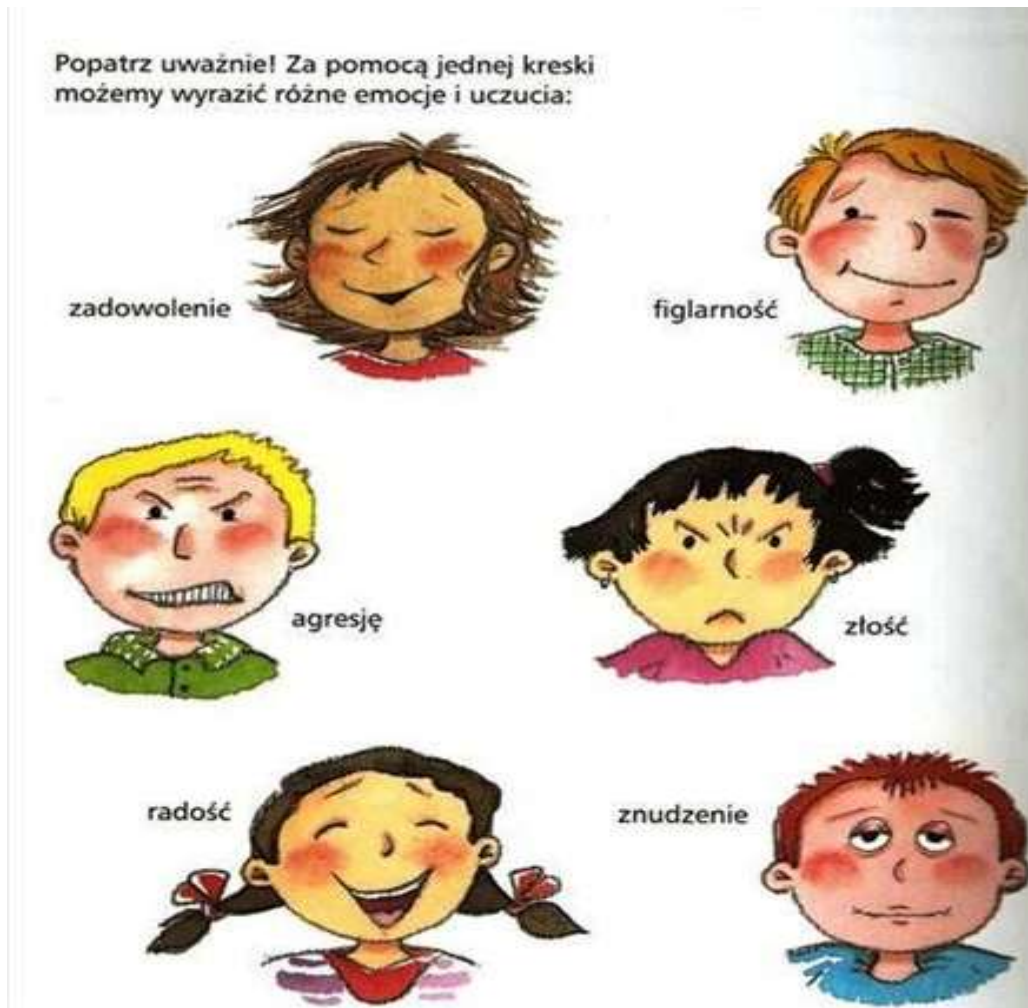
1. Posłuchajcie piosenki w wykonaniu Śpiewających Brzdąców pt.: „Nasze emocje”

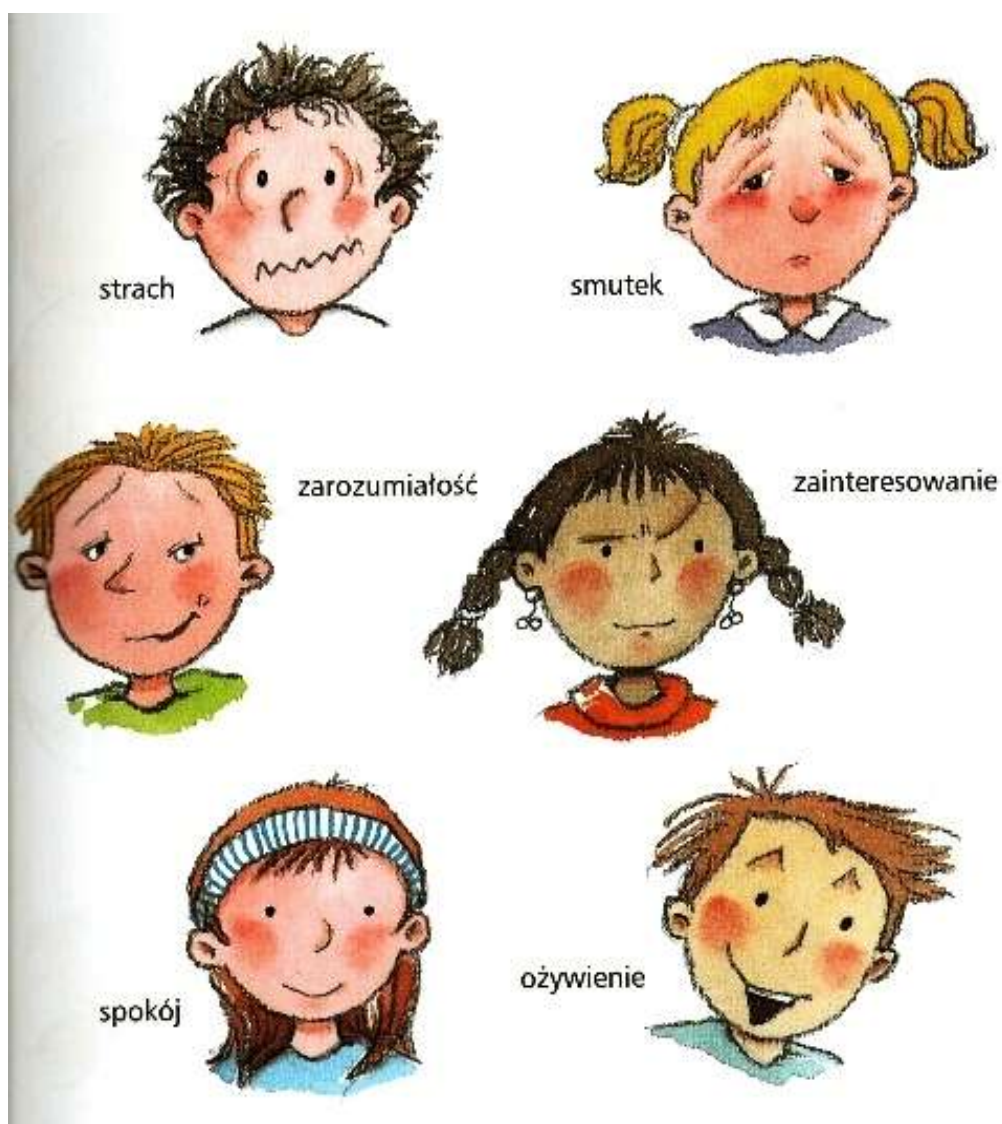
<https://www.youtube.com/watch?v=kRJFN6V7TB4>

2. Rozmowa kierowana na temat piosenki:

- o czym jest ta piosenka?
- co oznacza słowo „emocje”?
- o jakich emocjach jest mowa w piosence?
- jakie emocje odczuwamy najczęściej?
- które emocje są przyjemne, a które nie?

3. Obejrzyjcie obrazki na których przedstawione są dzieci. Przeczytajcie samodzielnie lub z rodzicem jakie emocje towarzyszą poszczególnym dzieciom.





4. „Zabawa w lustro”

Zaprosicie do zabawy rodzica.

Rodzic przedstawia miną daną emocję, a Waszym zadaniem jest nazwać emocję, jakie przedstawił rodzic.

5. Karta pracy – przeczytaj podpisy pod twarzami dzieci i dorysuj do nich brakujące elementy, tak aby ich miny przedstawiały napisane emocje.



Jestem szczęśliwy



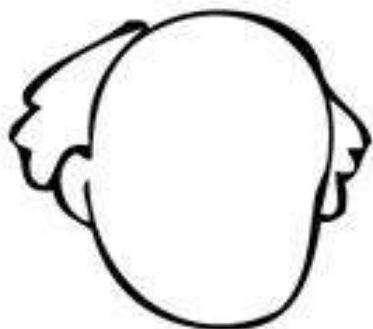
Jestem smutna



Jestem śpiąca



Jestem zmęczony



Jestem zły



Jestem wystraszony

6. Połącz twarze dzieci z odpowiednimi emotikonami.



7. Słuchanie opowiadania „Piłka dla wszystkich” A. Widzowskiej

Ilustracje - książka str. 82-83

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często snił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli. – Brawo, Franek! – krzyczeli kibice. – To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy. Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu? – Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie. – Opowiedz. – W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników! – To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada. – Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem! – Ojej! Zostałeś bramkarzem? – Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników. – Brawo! – A wtedy on na mnie nakrzyczał... – Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada. – Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”. – Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada. – Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada. – Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego! Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej: – Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega. – To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada. – Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek. – Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa! – To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec. Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda

każdy ważny mecz. zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zdecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli. – I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

8. Rozmowa kierowana na temat opowiadania:

- co śniło się Frankowi?
- o czym opowiadał Adzie?
- jak zachowywali się chłopcy?
- co zrobił ich kapitan?
- kim został Franek na meczu?
- co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?
- co będzie ćwiczył Franek?
- jak oceniacie zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

9. Ćwiczenia w czytaniu – książka str. 82-83, czytanie tekstu znajdującego się pod ilustracjami.

Wyjaśnienie pojęcia **tolerancja**. Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest to poszanowanie cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne.

Zastanówcie się:

- czy chłopcy z opowiadania byli tolerancyjni?
- czy znacie inne przypadki braku tolerancji?
- czy należy śmiać się z kogoś, dlatego że jest gruby, albo jeździ na wózku inwalidzki?

10. Obejrzyjcie obrazki, na których przedstawione są dzieci z różnych stron świata.

Wymieńcie różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itp.)



11. Wykonanie pracy plastycznej „Dzieci z całego świata”.

Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy plastycznej „Dzieci z całego świata”.

Potrzebujemy: kartkę z narysowanymi kołami (o średnicy 15 cm), kwadraty (o boku długości 20 cm), wycięte z szarego papieru pakowego, klej, nożyczki, kredki.

- wycinanie kół.
- rysowanie na kołach oczu, nosa, ust (kształt jest uzależniony od koloru koła).
- przyklejanie kół na kwadracie z szarego papieru.
- dorysowywanie włosów w taki sposób, aby zarysować kredkami linię łączącą koło z papierem.
- wycinanie narysowanej głowy

12. Rozmowa na temat indywidualności dzieci.



Na obrazku przedstawione są dzieci, które różnią się od siebie wyglądem i innymi cechami. Są wśród nich także dzieci niepełnosprawne (np.: chłopiec jeżdżący na wózku inwalidzkim).

Pamiętajcie, że nie można kogoś nie lubić za odmienny wygląd lub sposób zachowania, mówienia itp.

- *Wszystkie dzieci lubią się bawić.*
- *Wszystkie dzieci chcą mieć koleżanki i kolegów.*
- *Wszystkie dzieci cieszą się, gdy jest im wesoło.*
- *Wszystkie dzieci płaczą i gdy jest im smutno.*

13. Karta pracy, cz. 4, str. 54 - rysowanie siebie w swoim ulubionym ubraniu, ze swoją ulubioną zabawką. Kolorowanie ramki swoim ulubionym kolorem. Samodzielne pisanie swojego imienia i nazwiska (lub z pomocą.).

Temat dnia: „Co jest cięższe, a co lżejsze?” – 19 maja

1. Zabawa „Wyrażamy emocje”.

Emocje wyrażamy nie tylko mimiką twarzy, ale także zachowaniem, gestami oraz za pomocą głosu.

Rodzic czyta wierszyk, a dziecko za pomocą mimiki twarzy, gestów itp. próbuje wyrazić emocje, o których mowa w wierszyku.

- ✓ Kiedy na niebie słońeczko świeci,
cieszą bardzo dorośli i dzieci.
- ✓ Dzisiaj po niebie płyną czarne chmury,
Deszcz pada i każdy ma humor ponury.
- ✓ Kiedy mam zły humor i mnie złość dopadnie,
jestem niegrzeczny, choć dobrze wiem, że to bardzo nieładnie.
- ✓ Kiedy dziecko się boi ciemności dookoła,
wtedy mamę i tatę do siebie głośno woła.
- ✓ Płaczę, kiedy jest mi smutno i wszystkiego dosyć mam,
łzy mi płyną po policzkach i chcę zostać wtedy sam.

2. Słuchanie wiersza pt.: „Miś na huśtawce” - *Helena Bechlerowa*

Usiadł gruby miś na trawie.

- Kto się ze mną będzie bawił?

Ani pieska, ani kotka może W parku kogo spotkam?..

W parku - kwiaty, ptaszek, ławka, a tam dalej: O, huśtawka! Biegnie prędko bury Miś.

- Pysznie się zabawię dziś!

Usiadł Miś na desce sam, czeka, patrzy tu i tam.

I ogromnie jest zmartwiony.

- Kto usiądzie z drugiej strony?

Z drugiej strony już za chwilę na huśtawce siadł motylek.

A Miś pyta: - Powiedz proszę, czemu w górę się nie wznoszę?

Teraz myszka przyszła mała, na ogonku wstążkę miała.

Miś aż klasnął w łapki bure.

- Może teraz pójdę w górę?

Przyfrunęła sroczka z krzaka, a Misiowi chce się płakać. –

Jestem jeden, was jest troje, a huśtawka w miejscu stoi!

O, przydreptał język z boru!

Już przyjaciół siedzi czworo. Czworo w górze z jednej strony, a na dole - Miś zmartwiony.

- Może teraz nam się uda? wiewióreczka mówi ruda.

Czeka, czeka smutny Miś i do domu chce już iść.

Aż tam... tupie ktoś po trawie.

Kto to? - patrzy Miś ciekawie.

To prosiaczek! Chrząka, sapie i na deskę już się drapie.

*Siadł prosiaczek, no i - proszę Miś jak piłka w górę poszedł!
W górę! Na dół! Krzyku wiele!
Śmiał się Miś i przyjaciele.
Tak się głośno śmiali wszyscy, aż kokardka spadła myszce!
A zielona żabka w trawie przyglądała się zabawie.*



3. Rozmowa kierowana na temat wiersza.

4. Wyjaśnienie, że między innymi, przedmioty, ludzie różnią się od siebie masą (czyli mają różną wagę).

Zapoznanie z wagą szalkową, za pomocą której możemy porównać masy przedmiotów, czyli sprawdzić co jest cięższe, a co lżejsze.



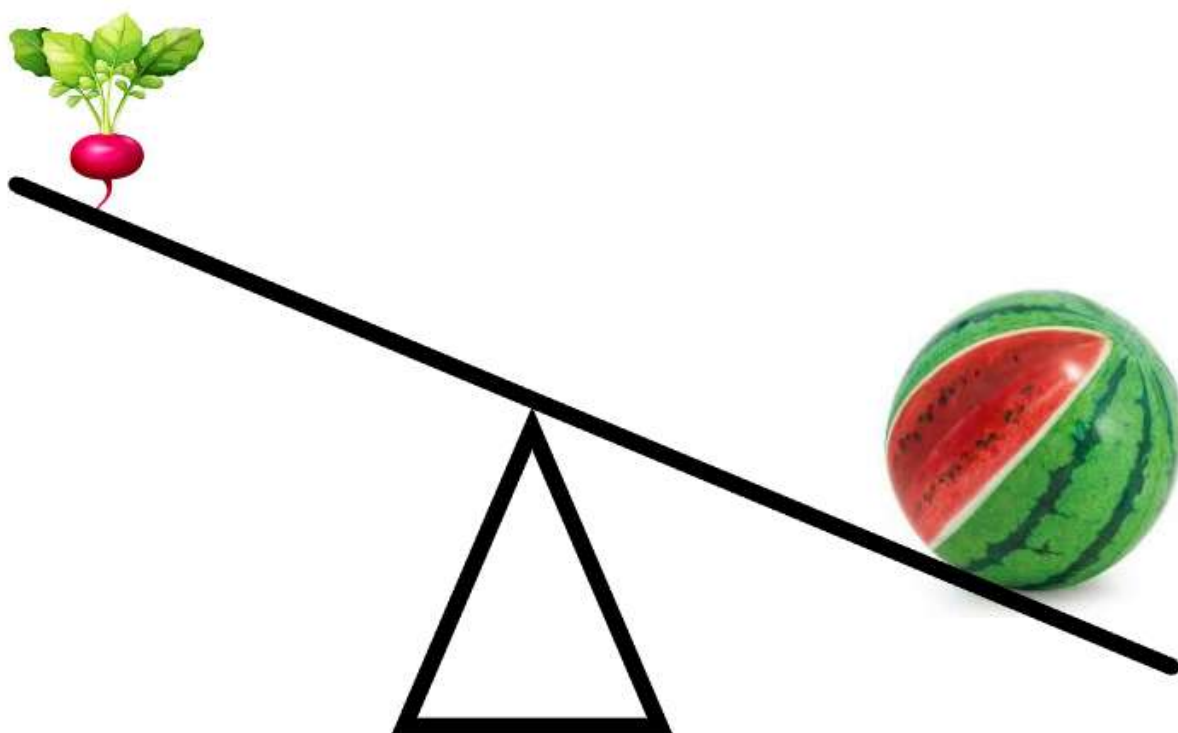
CENEO.pl

WAGA

Za pomocą wagi możemy również sprawdzić, które warzywo lub owoc jest cięższy, a który lżejszy.

Obejrzyjcie obrazki.

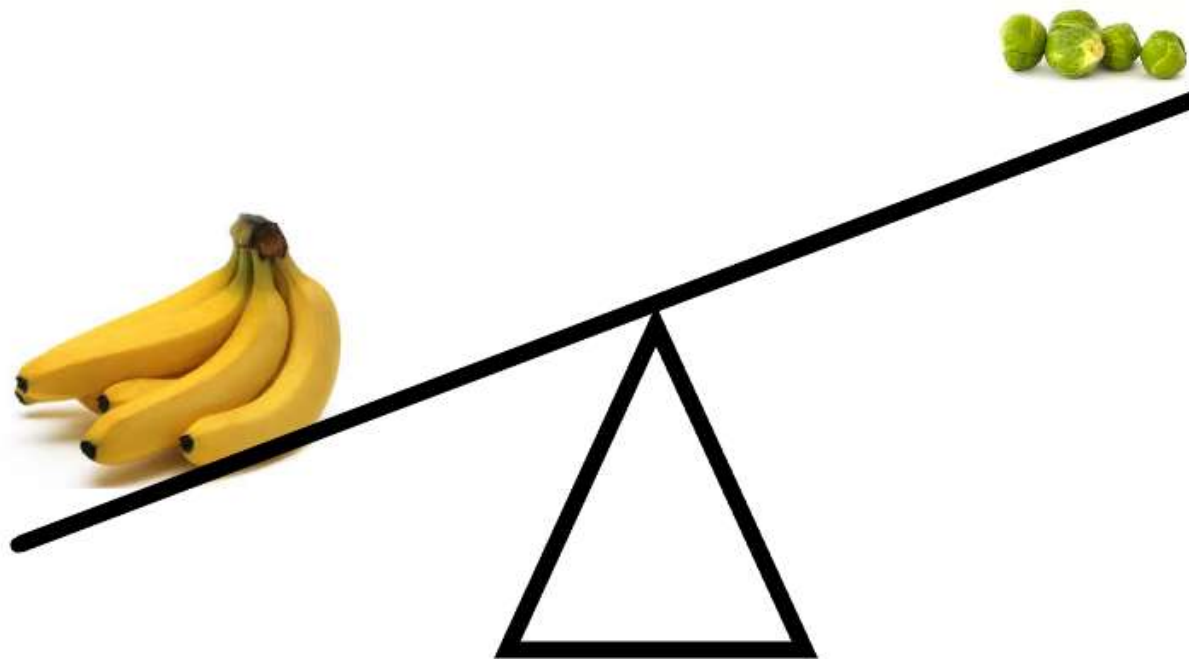
Na wadze poniżej znajdują się rzodkiewka i arbuz. Spróbujcie określić co jest cięższe?



W tym przypadku arbuz jest cięższy niż rzodkiewka.

Tym razem na wadze znajdują się banany i brukselka.

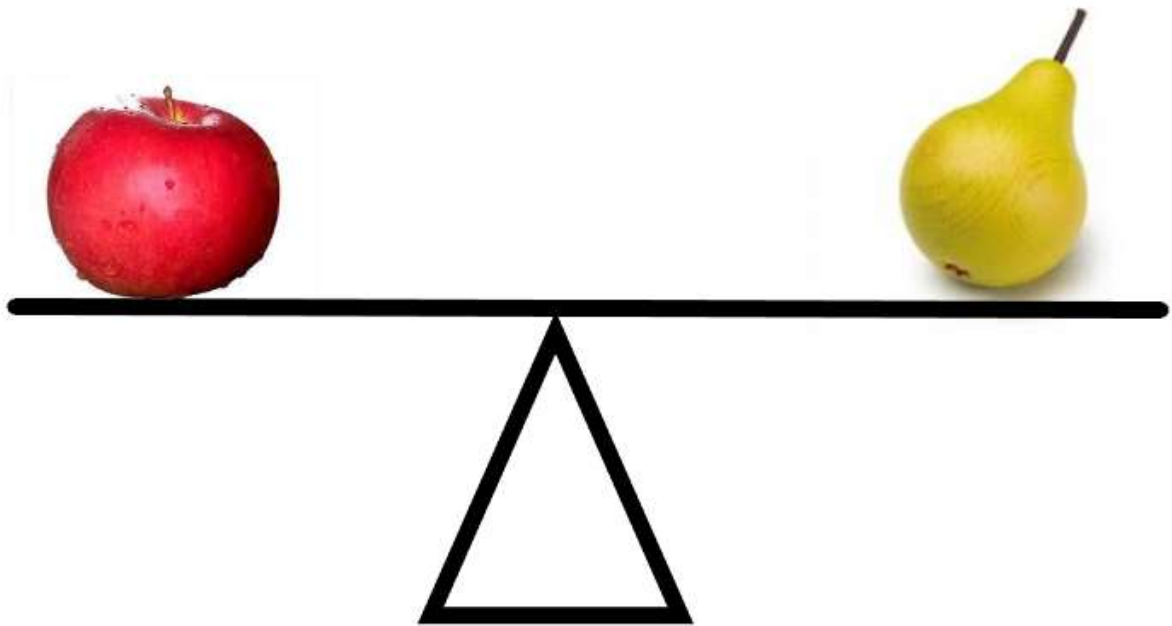
Co jest lżejsze?



W tym przypadku brukselka jest lżejsza od bananów.

Na wadze znajdują się jabłko i gruszka.

Tym razem obydwie owoce mają taką samą masę.



5. Karta pracy cz. 4, str. 55 – kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru.

6. Słuchanie wiersza „Nazwy miesięcy” Ewy Małgorzaty Skorek – utrwalenie nazw miesięcy.

W miejscach oznaczonych * dzieci wymieniają po kolei nazwy miesięcy.

*Jakie miesiące
w roku mamy?
Czy wszystkie nazwy
miesięcy znamy?*

*Komu nie sprawi
trudu zadanie,
niech rozpoczyna*

ich wyliczanie.

Powietrza dużo

buzia nabiera

i na wydechu

nazwy wymienia:

styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec,

*lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.**

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie:

styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec,

*lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.**

6. Słuchanie piosenki pt.: „Jesteśmy dziećmi” w wykonaniu Śpiewających Brzdąców

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

1. Czy jesteś z Afryki,

Czy też z Ameryki,

Nie jest ważne gdzie mieszkamy,

Bo jesteśmy tacy sami.

Ref: Jesteśmy dziećmi! Chcemy miłości!

Jesteśmy dziećmi! Chcemy radości!

Chcemy by często tulono nas

I żeby miło płynął nam czas.

2. Czy mówisz po polsku,

Czy też po japońsku,

Wszyscy dobrze rozumiemy,

Czego tak naprawdę chcemy.

Ref: Jesteśmy dziećmi! Chcemy miłości!

Jesteśmy dziećmi! Chcemy radości!

Chcemy by często tulono nas

I żeby miło płynął nam czas.

7. Rozmowa na temat piosenki:

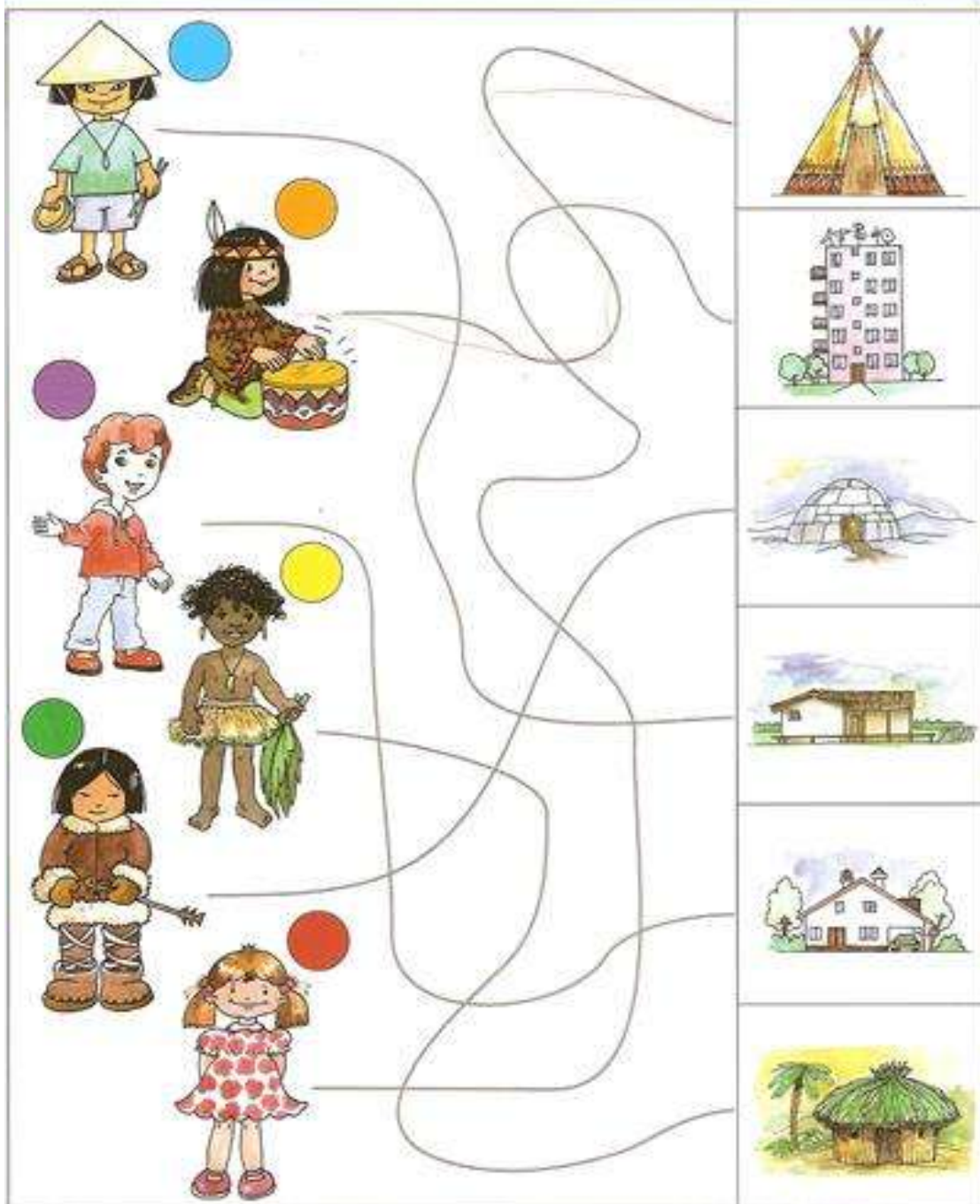
- czego pragnie każde dziecko?

- czy dzieci innych ras, mające inny kolor skóry, różnią się jeszcze czymś od nas?

8. Karta pracy

Doprowadź dzieci mieszkające w różnych krajach do ich domów.

1



9. Karta pracy – pokoloruj obrazek

